

Det vil heraf ses, at Livrenten, betragtet som Pension, er meget ringe i Forhold til Tjenestetiden. Ligesom der derhos maa henses til, at den alene er tilveiebragt ved Tilflugt fra den Paagjældendes egen Side, saaledes maa det ogsaa komme i Betragtning, at naar det opsparede Beløb i de ovennævnte Tilfælde anvendes som ansført, vil der Intet blive til de Efterlevende.

Nebenstaaende Tabel viser, hvilken Forsørgelse en Funktionær med 1,000 Kr. aarlig Løn, for hvem der altsaa opspares 100 Kr. om Aaret, kan opnaa, naar han afstediges efter en vis Tjenestetid og i en vis Alder (beregnet efter en Hentefod af 5 pCt.), i Sammenligning med, hvad han vilde have opnaaet, hvis han var pensionsberettiget.

Tjenestetid.	Opsparet Beløb.	Livrente, naar den Paagjældende er						Efter Statens Pensionsalov vilde tilkomme Paagjældende.
		40 Aar.	45 Aar.	50 Aar.	55 Aar.	60 Aar.	65 Aar.	
Aar.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
10	1,321	80	87	97	110	128	154	400
12	1,671	101	111	123	139	162	194	500
15	2,266	137	150	167	189	220	263	500
17	2,713	164	180	199	226	263	315	500
20	3,472	210	230	255	289	337	404	500
22	4,043	245	268	297	337	392	470	533
25	5,011	—	332	368	418	487	583	583
30	6,976	—	—	513	581	677	811	667
35	9,483	—	—	—	790	921	1,103	667

Det vil heraf ses, at Bestillingsmanden først efter en meget lang Tjeneste og i en meget høj Alder kan opnaa en Forsørgelse, svarende til den Pension, Staten yder sine Embedsmænd. Ligesom han imidlertid, som ovenfor ansført, erhverver Livrenten uden Statens Hjælp, saaledes maa der ogsaa ved Forholdets Bedømmelse henses til, at naar der skal sørges for Enken, maa der af den opsparede Kapital anvendes mindst $\frac{1}{3}$ i dette Diemed. Livrenten for Manden bliver da ifkun $\frac{2}{3}$ af det ansførte Beløb. Det viser sig herefter, at kun i et eneste Tilfælde (naar en 65aarig Mand har tjent i 35 Aar) vil Forsørgelsen blive lidt større, end hvis han havde været pensionsberettiget; i alle andre Tilfælde er Forsørgelsen mindre og meget ufyldestgjørende.

At det Beløb, der paa den ansførte Maade erhverves til Alderdomsforsørgelse for Bestillingsmanden og hans Enke, er utilstrekkeligt, har ogsaa gjentagne Gange været erkjendt, idet der er bevilget de Paagjældende Understøttelse paa Finansloven. For Administrationen har den omhandlede Forsørgelsesmaade den Ulempe, at man ofte fristes

til ikke at afstedige Funktionærer, som paa Grund af Alder eller Svagelighed ikke ret vel egne sig til at forblive i Tjenesten, alene fordi den Forsørgelse, de kunne opnaa ved Hjælp af det opsparede Beløb, er saa ubetydelig, at det ikke er usandsynligt, at de Paagjældende med deres Familie kunne falde det Offentlige til Byrde.

Ved de sjællandske Jernbaner har der siden den 1ste April 1859 bestaaet en Pensionskasse. Denne Kasse, hvis nugjældende Statuter traadte i Kraft den 1ste April 1876, bestyres nu under Indenrigsministeriets Kontrol af Jernbanedirektionen og 3 af Interessenterne ved direkte Valg udnævnte Repræsentanter. Enhver ved Banerne fast ansat Embedsmand og Betjent er forpligtet til at indtræde som Interessent i Kassen. Interessenterne beholde Pension, naar de udtræde af Tjenesten paa Grund af Alder, Svagelighed eller anden dem utilregnelig Aarsag, forsaavidt de have tjent i mindst 10 Aar. Liggende Regler gjælde med Hensyn til deres Enker. Saafernt de Ansatte have tjent i 5 Aar, men ikke i fulde 10 Aar, ere de eller deres Enker berettigede til at beholde tilbagebetalt Totalbeløbet